UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Barbarus

urn:nbn:de:hbz:466:1-97211

Visual Library

Barbæ dimidiam partem ſeruorum Dauid raſit Hanon, 2. *Sa*- ...10.4.

¶ Historica Exempla.

...tatur apud Ariſtophanem in concionatricibus Epicratis ora... cuiuſdam barba, cui ob id ipſum vulgari ioco cognomen in... σακεσφόρος, teſte ſenario, quem Ariſtophanis interpres ex Pla... comico, Ἀναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε. Rex barbæ, Epicrates ...fer. Barbam ob ſimilitudinem ſcutum vocat, & alibi. ἅπασα ...πώγωνι ταῖν γνάθοιν ἔχουσα. Ariſtophanes in eundem, πώ-... ...ὀλίγῳ καλλίονα. Mihi barba multo pulchrior atq; ...ratus. *Eraſ. in Adag.*

Philoſophi olim barbas alebant. Hinc prouerbium, Pallio & bar... philoſophus. Barbatum hoc crede magiſtrum dicere, ſor... quem ſuſtulit atra cicutæ, inquit de Socrate Satyricus. Lucia... paſſim hoc genus hominum inſectatur. Extat epigramma Græ...

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίας περιποιεῖν,
Καὶ τράγος εὐπώγων εὔστολός ἐστι Πλάτων.

...Apoſtata ab Antiochenis ob hirſutiem & raritatem ...s, quaſi barba minime philoſopharetur, ad petulantiam ...coercendam ſcripſit librum *μισοπώγωνα* dictum.

...rianus Imp. vt vulnera, quæ in facie erant naturalia tegeret, ...Cæſarum, *Dione teſte*, barbam nutriuit.

Barbarus. Barbaries.

¶ Philosophicae Sententiae.

...arvm nomen eſſe dicimus, cum non cognoſcimus vn... venerat; ſic nomina prima propter vetuſtatem ſæpe ſunt i... ...ta, vnde veniant cum permutentur. *Plat. in Crat.*

...ros omnes alias nationes appellabant Græci. *Idem in dial.* ...Barbari omnes populi nominantur, præter Græcos. *Idem* ...*xeno.*

...rorum nationes magis aptæ ſunt ad ſeruiendum, quam ...m, & qui Aſiam incolunt, quam eorum qui Europam. *A-* ...*g.c.10.*

...i dicuntur, qui nec lege, nec ciuitate, nec alicuius di... ordine diſponuntur ad virtutem. *Alb. Mag. Ethic. 7. tr.1.*

...rus eſt omni homini ille, qui linguam eius non intelligit. ...*prim. polit. l.9.*

...us hoc ſigno declaratur, quod homines non vtuntur legi... ...nalibus. *Idem ibid.*

...r, Arabica lingua, murmurare, ſeu vti vocis inculto ſono, ...*Dabar* (id eſt, verbum prolatum) Hebræorum *Barbar* ...originem ſumpſit, vltima ſyllaba *Bar* duplicata. Barba... ...gnificet declarat. Strabo lib. 14. his verbis, Arbitror ab ini... ...nomine eos barbaros appellatos, qui difficulter, aſpere ...loquerentur: vt blæſos balboſque dicimus. Paulus Apo... ...aros à Græcis diſtinguit Rom. 1.14. Alibi autem nomine ...intelligit qui loquens ab alio non intelligitur: vt Græ... ...eſt barbarus: 1. Cor. 14. 11. Iterum Coloſſ. 3. 11. Barbari ...nominis generalis, dein Scythæ, ceu ſpecialis, meminit. ...mologic. triling. Lugd. pag. 127. Ex quorundam ſententia ...eſt quaſi dicas Bardus, ex Hebræo nomine Bahar, brutus, ...Bahar, furenter egit, vt bruta ſolent furioſo impetu ferri ad ...appetunt.

¶ Apophthegmata.

...charſis, cuidam obiicienti, quod eſſet Barbarus: Certe, in... ...d Athenienſes, ſed viciſſim, Athenienſes barbari ſunt a... ...thas. Græci, ſed in primis Attici (quoniam apud ipſos flore... ...ſciplinæ liberales, ac leges politicæ) reliquas nationes contu... ...ſa nominabant barbaras: cum barbarum dicatur, quic... ...peregrinum atque inuſitatum. *Laer. l.1.c.9.*

...nicus interrogatus, vtri eſſent barbariores, Bœoti, an ...nominauit Eleos: ſignificans, hos vtriſq; barbariores, cum ...tur barbariſſimi. Hoc erat lepidius: ſi ab Eleo fuiſſet pro... ...forte fuit, *Eraſ. 6. apoph.*

...cum barbarorum animos ſpecies iniuriæ perculit, agun... ...& qua dolor traxit, ruinæ modo, regionibus incidunt in... ...interriti, incauti, pericula appetentes ſua: gaudent feriri, ...ferro, & tela corpore vrgere, & per ſuum vulnus exire. *Lib.* ...*q.3.*

¶ Similitudines.

...non gaudet potu: niſi prius obturbata conculcatione ...quibuſdam nihil placet in literis niſi barbarie conſpurca... ...*l.8.c.17.*

...qui canes omnibus ignotis allatrant: Ita barbari quicquid ...carpunt ac damnant. *Plut.*

¶ Exempla Biblica.

...i, pro rudibus & ineruditis. *Rom. 1.14. 1. Cor. 14.11.* Barbari ...Paulum excipiunt. *Act. 28.2.*

¶ Historica Exempla.

Hammonis Sacerdos, quum adeuntem Alexandrum Græce cuperet ſalutare, ac παιδίον, id eſt filiole, vellet dicere, per barbariem inquit, παῖ Διός, id eſt, Iouis fili. Vnde cœleſtis originis captata creditur gratia, cui initia error dederit. *Cælius lib. 22. c.20. A. L.*

Chryſippo Stoico, qui plurima ſcripſit, ſolœciſmus familiaris fuit: *teſte Galeno l.2. de Hipp. & Plat. decretis, c.5.*

Martialis in primo Epigrammatum Cæcilianum ſolœcizantem ſic inſectatur:

Cum dixi Ficus, rides, quaſi barbara verba:
Et dici Ficos, Cæciliane iubes.
Dicemus ficus quas ſcimus in arbore naſci,
Dicemus ficos, Cæciliane, tuos.

De Rufo rhetore Pictauienſe imperito, ſic ſcripſit Auſonius,

Qui Remmiſco putat ſe dicere poſſe Latine,
Hic Vbi Coſcriptum eſt, legeret Cor ſi cor haberet.

Demoſthenes Valentis Imp. legatus miſſus ad Baſilium magnum, cum in eum vehementer debacchatetur, barbariſmo quodam forte lapſus eſt. Ad quod riſu Baſilius exclamauit: vidimus & nos Demoſthenem ſine literis. At cum importunius obblateraret: ita obiurgauit, Tuum eſt de pulmentariis cogitare, & non diuina dogmata decoquere. *Sozom. l.6.c.16.*

Bartolus Iureconſultorum neotericorum princeps, vti cætera bene, ita hoc male cum ſummo tamen applauſu dixit, de verbibus non curat Iureconſultus. *Lud. Viues l.1. corrup. diſciplinarum.*

Lacones literas vſus gratia addiſcebant: cæterarum diſciplinarum vrbe interdicebant non magis doctoribus quam artibus. Diſciplina vero erat iis vna ad bene parendum, ad tolerandum labores, & ad vincendum in pugna aut occumbendum. *Plut. in inſtitutis Laconicis.*

Cum ſub Alexandri ſucceſſoribus Athenienſes pecunia egerent, & quidam peregrinus ſe mutuam illis daturum, δανείω barbare promiſiſſet: tumultuari, benignitatem eius repudiarunt, ſed cum errore correcto δανείσω dixiſſet: tum demum liberalitate eius vſi hominem collaudarunt. *Suid. in Voce θρεία.*

Franciſcus primus Gallorum rex morem illum à Canoniſtis acceptum, Arreſta curiæ lingua Latina publicandi, An. ſal. 1539. è medio ſuſtulit, & patria lingua deinceps vti ſuos voluit: offenſus, vt aiunt, barbarie cuiuſdam edicti, in quo inter cætera eiuſdem farinæ hæc quoque legebantur: Nos deborauimus & debotamus.

¶ Apologvs sev Fabvla.

Luſcinia & Accipiter.

Luſcinia accipitrem, à quo comprehenſa fuerat, orabat, ſe vt dimitteret, neque id eum gratuito facturum eſſe aiebat. Precium quodnam futurum eſſet roganti accipitri, reſpondit, ſuauiſſimi carminis ſonos. At ego, inquit ille, non aures meas, ſed ventrem expleri cupio.

Fabula poteſt ad duos ſenſus eoſque diſſimiles accommodari. Primum, vt intelligamus, imperitos homines liberalibus ſtudiis atque artibus non capi. Alterum, neceſſaria iucundis anteferri oportere. *Ioach. Cam. lib. Fabul. p.256.*

Beatitudo.

¶ Definitiones.

Beare eſt beatum facere: eiuſq; oppoſitum eſt ebeare, quod eſt, beatitudine priuare.

Beatitudo, Græce, *μακαρισμός, οῦ, ὁ*, & *μακάριος, ου, ὁ*, beatus: & *μακαρίζω*, beatifico dicitur.

Beatus Hebræi *Aſchré*, plurali numero dicitur: cuius rei rationem hanc adferunt, quod nemo ab vno aut altero bono beatus vocari & eſſe poſſit: ſed ſi quis pluribus affluat bonis, tum felicis & beati nomen merito retineat. *Μακάριος*, quorundam iudicio, idem ſignificat, ac ſi dicas, mortis expers. *κὴρ* enim mors eſt, teſte Phauorino, quo nomine miſeriæ, mala & incommoda omnia deſignantur. Ita duæ illæ etymologiæ definitionem beatitudinis perfectæ conficient: nempe vt beatus ille dicatur qui liber eſt ab omnibus malis, boniſque omnibus affluit. Vide Etymol. trilingue Lugduni editum anno 1607. pag. 130. 131.

Et eſt ſtatus omnium bonorum aggregatione perfectus, *ſecund. Boet. lib 3. de philoſoph. conſolat.*

Beatitudo eſt ſummum bonum, & vltimus finis rationalis naturæ tantum. *ſecundum B. Thom. 4 ſent. diſt. 49. art. 2.*

Beatitudo eſt bonum naturæ intellectualis, apprehenſum per intellectum. *ſecundum eundem prima parte, q 26. art. 1. & 2.*

Beatitudo eſt vltima perfectio hominis. *ſecundum eundem prima ſecundæ, q 3. art. 2.*

Beatus vir, dicitur omnibus virtutibus inſtructus & ornatus. *ſec. Cic. lib. 5. Tuſc Quæſt.*

Beatus dicendus eſt, qui ſit in bonis, nullo adiuncto malo. Beata autem vita virtute conficitur. *ſecundum eundem. ibid.*

Beatus proprie dicitur, qui rebus omnibus ad vitæ vſum ornatumque ſpectantibus abundat. Dictus, vt quidam volunt, quaſi bene auctus. Ideo locupletes viros aliquando beatos vocamus. *Iuuenalis. Vetulæ Veſica beata.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN